దేవాంగపురాణము

సంక్షిప్తముగా

మహిషాసురమర్ధిని

దేవలబ్రంహ్మఋషి అగ్నిదత్త - దేవదత్త

P. Ganesh Kumar

దేవాంగ పురాణం

(సంక్షిప్తము)

మహిషాసురమర్థిని

దేవాంగ పురాణం (సంక్షిప్తము)

తొలి ముద్రణ - 2008

ముద్రణ :

కాట్న ప్రింటింగ్స్
No 4, Mannappa Street, Ch-21.
Cell : 9382874496

ఓం

ఓం శ్రీ దేవాంగ పరబ్రహ్మాణే నమః

విఘ్నేశ్వరధ్యానమ్

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయే త్సర్వవిఘ్నోపశాంతయే
వాగీశాద్యా స్సుమనస స్సర్వార్థానా ముపక్రమే
యం నత్వా కృతకృత్యా స్స్యుస్తం నమామి గజాననమ్.

గురుధ్యానమ్

అజ్ఞాన తిమిరధ్వంసం విజ్ఞానస్య ప్రవర్ధనం
స్వర్గాపవర్గ ఫలదం గురురాజ మహం భజే.

ఈశ్వరధ్యానమ్

య స్యాజ్ఞయా బ్రహ్మ ముకుంద కాల
రుద్రాః ప్రభావస్థితి సంహృతీనాం
కర్తృత్వ మాపు ర్జగతస్త మీశం
వందే శివం శంకర మాత్మ రూపమ్.

దేవీస్తోత్రమ్

దివ్యాంబరాంకిత తనుం మిహిరాగ్ని చంద్ర
నేత్రాం సుధాంశుమకుటాం హిమసన్ని భాభాం
సింహాసనాం పరశుఖడ్గధరాం భుజాభ్యాం
బ్రహ్మేంద్ర విష్ణు నమితాం త్రిపురాం భజేఽహమ్.

గాయత్రీధ్యానమ్

ముక్తా విద్రుమ హేమ నీల ధవళ చ్ఛాయైర్ముఖై స్త్రీక్షణై
ర్యుక్తా మిందు నిబద్ధ రత్నమకుటాం తత్త్వార్థవర్ణాత్మికాం

గాయత్రీం వరదా ఉభయాంకుశకశాంశుభ్రం కపాలంగదం
శంఖం చక్రమ దారవింద యుగళం హస్తైర్వహంతిం భజే.

శ్రీమద్దేవాంగ పరబ్రహ్మా స్తోత్రమ్

ఓం, అస్య శ్రీ గురు దేవాంగ పరబ్రహ్మాస్తోత్ర మహా మంత్రస్య, ఏకోరామార్య ఋషిః, అనుష్టుప్ ఛందః శ్రీ దేవాంగ పరబ్రహ్మా దేవతా, ఓం బీజమ్, నమః శక్తిః, శివాయ ఇతి కీలకమ్, మమ శ్రీగురుదేవాంగ పరబ్రహ్మా ప్రసాద సిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః -

ఓం దేవలాయ అంగుష్ఠాభ్యాం నమః
ఓం నం సూత్రాత్మ కాయ తర్జనీభ్యాం స్వాహా
ఓం మం బ్రహ్మోపదేశ కారణాయ మధ్యమాభ్యాంవషట్
ఓం శిం గాయత్రీనిర్మితాయ అనామికాభ్యాం హుమ్
ఓం వాం పరశివఫాలచక్షురుద్భ వాయకనిష్ఠి కాభ్యాంవౌషట్
ఓం యం సత్యస్వరూపాయ కరతల కరపృష్ఠాభ్యాం ఫట్.

అథ హృదయాది న్యాసః

ఓం దేవలాయ హృదయాయ నమః
ఓం నం సూత్రాత్మకాయ శిరసే స్వాహా
ఓం మం బ్రహ్మోపదేశకారణాయ శిఖాయై వషట్
ఓం శిం గాయత్రీ నిర్మితాయ కవచాయ హుమ్
ఓం వాం పర శివ ఫాలచక్షురుద్భవాయ నేత్రత్రయాయవౌషట్
ఓం యం సత్యస్వరూపాయ అస్త్రాయ ఫట్.

ఓం భూర్భువస్సువరో మితి దిగ్బంధః

ధ్యానమ్

వందే నిత్యం భవ భయహరం సర్వ లోకాధివాసం
నిత్యాకారం సకలజగతాం సూత్రధత్తార మాద్యం
భావాతీతం త్రిగుణరహితం తత్త్వమస్యాది గమ్యం
దేవాంగాఖ్యం పరమ పురుషం సచ్చిదానంద రూపమ్.

అథ మానసిక పంచపూజా

లం - పృథివ్యాత్మనే శ్రీ మద్దేవాంగాయ గంధం సమర్పయామి
హం - ఆకాశాత్మనే శ్రీమద్దేవాంగాయ పుష్పం సమర్పయామి
యం - వాయ్వాత్మనే శ్రీమద్దేవాంగాయ ధూపమాఘ్రాపయామి
రం - తేజసాత్మనే శ్రీమద్దేవాంగాయ దీపం దర్శయామి
వం - అమృతాత్మనే శ్రీమద్దేవాంగాయ అమృతోపహారం సమర్పయామి
సం - సర్వాత్మనే శ్రీమద్దేవాంగాయ సర్వోపచారపూజాం సమర్పయామి

అథమూల మంత్రమ్

స్వాచార్య సకాశాత్ లబ్ధోపదేశః శ్రీ దేవాంగద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రం యథాశక్తిం జపిత్వా, పునఃధ్యానం మానసికపూజాం హృదయాది న్యాసంచ కుర్యాత్, భూర్భువ స్సువరో మిత్యుత్తర దిగ్విమోకః.

శ్రీ స్కాందపురాణాంతర్గత శ్రీ దేవాంగాష్టోత్తర శతనామధ్యానశ్లోకాః.

శ్రీ దేవాంగో మహాదేవో దేవలో దేవపాలకః
మహాదేవ స్థితజ్యోతిః సృష్టిస్థిత్యంతకారకః
చూడాంబికాఖ్యసమ్మ్రుక్తా శుక్తి చిచ్ఛక్తిధారకః
బ్రహ్మవిష్ణీశసంపూజ్య పాదపంకజభాసితః
పరమాత్మా పరంజ్యోతిః పరబ్రహ్మ పరాత్పరః
పరేశ్వర సహస్రార పద్మాంతర ప్రభాసకః
యజ్ఞకర్తా యజ్ఞభోక్తా యజ్ఞసూత్ర స్వరూపకః
విశ్వకర్తా విశ్వభర్తా విశ్వరా డ్విశ్వకారణః
నిరాలంబో నిరాకారో నిరాభాసో నిరాకులః
నిర్వికల్పో నిరాతంకో నిష్కళంకో నిరంజనః
సర్వకర్తా సర్వసాక్షీ సర్వకారణకారకః
సూత్రకర్తా సూత్రధారీ సూత్రాత్మా సూత్రదాయకః
వేదవేదాంగసంవేద్యో సచ్చిదానంద విగ్రహః
మహాదేవో మహద్రూపో మహావాక్యార్థగోచరః
నిత్యశుద్ధో నిత్యతృప్తో నిర్గుణో నిరుపద్రవః
సత్త్వాదిగుణసంయుక్తో సాకారో సకలాన్వితః
సర్వలోక ప్రతీకాశ స్సర్వలోక ప్రియంకరః
సర్వభూత స్వరూపశ్చ సర్వభూతాధినాయకః
భూర్భువాదికలోకేశ స్సతలా ద్యధినాయకః
సద్యోజాతముఖోత్పన్నో బ్రహ్మణేవేదదాయకః
సూర్యచంద్రాగ్నినిలయో సౌమ్యో ప్రణవమందిరః
శైవఫాలాక్షసంభూతో శివ శ్శైవాగ మార్చితః

శైవముద్రాంకితధరో శైవాజ్ఞాపరిపాలకః
చూడాంబికాతనూజాతః పంచాచార్యప్రతిష్ఠకః
గాయత్రీజననాధారః గాయత్రీపీఠనిర్ణయః
క్షీరాబ్ధిసంగత స్స్వర్ణతంతుసంపాదనోత్సుకః
శ్రీమన్నారాయణధ్యాన చింతనోల్లాసమానసః
దేవగంధర్వ సంసేవ్యో దేవదత్తామనోహరః
నంది కేతనసంయుక్తో నక్రకుండలధారకః
మాయాతీతోమను బ్రహ్మమాయాంగోమహిమాఢ్యకః
జ్యోతిర్మయశ్చిన్మయాత్మా శ్శుచిర్భూత స్సుఖప్రదః
ఆమోదపత్తనాధీశ స్త్వగ్నిదత్తా మనఃప్రియః
బ్రాహ్మణ్యకప్రతిష్ఠాతా బ్రహ్మవిద్యాప్రదాయకః
రామలింగేశ్వరాకారో రామచంద్ర ప్రపూజితః
విద్యాధరః పుష్పదంతో బేతాళో భూతశిక్షకః
వరవిద్యావ్యాపకశ్చ వరరుచ్యవతారకః
చింతి తాచ్యుతపాదాబ్జ శ్చిత్రయోగి స్వరూపకః
దేవశాలిసమాఖ్యాతో దేవదాసో మహామతిః
దేవాంగ బ్రహ్మవంశాద్యో దేవయజ్ఞఫలప్రదః
అష్టాంగయోగనిరత స్స్వప్రాకృత ద్విజావనః
చతుష్షష్టికళాధీశ శ్చాతుర్వర్ణ్యోపదేశకః
జగదంతర్బహిర్వ్యాప్తో జగత్సేవ్యో జగద్గురుః
ఏవం శ్రీదేవదేవాంగ నామ్నా మష్టోత్తరంశతం
స్వర్గాపవర్గఫలదం సర్వారిష్టనివారణం
పఠతాం శ్రుణ్వతాం భక్త్యా సర్వాభీష్ట ప్రదం శుభం
త్రిసంధ్యంచ పఠన్నిత్యం సర్వాన్ కామాన్ అవాప్నుయాత్

ఇతి శ్రీ స్కాందపురాణే సనత్కుమార సంహితాయాం
రజతాచలఖండే గురుజ్ఞానసుధార్ణవే అష్టాదశోధ్యాయః.

శ్రీ దేవాంగాష్టోత్తర శతనామావళిః.

ఓం శ్రీదేవాంగాయ నమః
మహాదేవాయ నమః
దేవలాయ నమః
దేవపాలకాయ నమః
మహాదేవస్థితిజ్యోతిషే నమః
సృష్టిస్థిత్యంతకారకాయ నమః
చూడాంబికాఖ్యసన్ముక్తాశుక్తిచిచ్ఛక్తిధారకాయ నమః
బ్రహ్మవిష్ణీశసంపూజ్య పాదపంకజభాసితాయ నమః
పరమాత్మాయ నమః
పరంజ్యోతిషే నమః 10
పరబ్రహ్మణే నమః
పరాత్పరాయ నమః
పరేశ్వర సహస్రార పద్మాంతర ప్రభాసకాయ నమః
యజ్ఞకర్త్రే నమః
యజ్ఞభోక్త్రే నమః
యజ్ఞసూత్రస్వరూపకాయ నమః
విశ్వకర్త్రే నమః
విశ్వభర్త్రే నమః
విశ్వరాజే నమః
విశ్వకారణాయ నమః 20
నిరాలంబాయ నమః
నిరాకారాయ నమః
నిరాభాసాయ నమః
నిరాకులాయ నమః
నిర్వికల్పాయ నమః
నిరాతంకాయ నమః

ఓం నిష్కళంకాయ నమః
నిరంజనాయ నమః
సర్వకర్త్రే నమః
సర్వసాక్షయే నమః 30
సర్వకారణ కారకాయ నమః
సూత్రకర్త్రే నమః
సూత్రదారిణే నమః
సూత్రాత్మనే నమః
సూత్రదాయకారయ నమః
వేదవేదాంగ సంవేద్యాయ నమః
సచ్చిదానంద విగ్రహాయ నమః
మహాదేవాయ నమః
మహద్రూపాయ నమః
మహావాక్యార్థ గోచరాయ నమః 40
నిత్యశుద్ధాయ నమః
నిత్యతృప్తాయ నమః
నిర్గుణాయ నమః
నిరుపద్రవాయ నమః
సత్త్వాదిగుణసంయుక్తాయ నమః
సాకారాయ నమః
సకలాన్వితాయ నమః
సర్వలోక ప్రతీకాశాయ నమః
సర్వలోక ప్రియంకరాయ నమః
సర్వభూత స్వరూపాయ నమః 50
సర్వభూతాధినాయకాయ నమః
భూర్భువాదికలోకేశాయ నమః
అతలాద్యధినాయకాయ నమః
సద్యోజాత ముఖోత్పన్నాయ నమః

ఓం బ్రహ్మణే వేదదాయకాయ నమః
సూర్యచంద్రాగ్నినిలయాయ నమః
సౌమ్యాయ నమః
ప్రణవమందిరాయ నమః
శైవఫాలాక్షసంభూతాయ నమః
శివాయ నమః 60
శైవాగమార్చితాయ నమః
శైవముద్రాంకిత ధరాయ నమః
శైవాజ్ఞాపరిపాలకాయ నమః
చూడాంబికా తనూజాతాయ నమః
పంచాచార్య ప్రతిష్ఠకాయ నమః
గాయత్రీ జననాధారాయ నమః
గాయత్రీపీఠ నిర్ణయాయ నమః
క్షీరాబ్ధిసంగతాయ నమః
స్వర్ణతంతు సంపాదనోత్సుకాయ నమః
శ్రీమన్నారాయణ ధ్యాన చింతనోల్లాసమానసాయ నమః 70
దేవగంధర్వ సంసేవ్యాయ నమః
దేవదత్తామనోహరాయ నమః
నందికేతన సంయుక్తాయ నమః
నక్రకుండల ధారకాయ నమః
మాయాతీతాయ నమః
మనుబ్రహ్మణే నమః
మాయాంగాయ నమః
మహిమాఢ్యకాయ నమః
జ్యోతిర్మయాయ నమః
చిన్మయాత్మనే నమః
శుచిర్భూతాయ నమః
సుఖప్రదాయ నమః

ఓం ఆమోదపత్తనాధీశాయ నమః
అగ్నిదత్తా మనఃప్రియాయ నమః
బ్రాహ్మణ్యక ప్రతిష్ఠాత్రే నమః
బ్రహ్మవిద్యా ప్రదాయకాయ నమః
రామలింగేశ్వరాకారాయ నమః
రామచంద్ర ప్రపూజితాయ నమః
విద్యాధరాయ నమః
పుష్పదంతాయ నమః 90
భేతాళాయ నమః
భూతశిక్షకాయ నమః
వరవిద్యావ్యాపకాయ నమః
వరరుచ్యవతారకాయ నమః
చింతితాచ్యుతపాదాబ్జాయ నమః
చిత్రయోగిస్వరూపకాయ నమః
దేవశాలి సమాఖ్యాతాయ నమః
దేవదాసాయ నమః
మహామతయే నమః
దేవాంగబ్రహ్మ వంశాద్యాయ నమః 100
దేవయజ్ఞ ఫలప్రదాయ నమః
అష్టాంగయోగ నిరతాయ నమః
అప్రాకృతద్విజావనాయ నమః
చతుష్షష్టికళాధీశాయ నమః
చాతుర్వర్ణ్యోపదేశకాయ నమః
జగదంతర్బహిర్వ్యాప్తాయ నమః
జగత్సేవ్యాయ నమః
జగద్గురవే నమః

ఇతి శ్రీ దేవాంగాష్టోత్తర శతనామావళిః.

దేవాంగ పురాణం

(సంక్షిప్తము)

సృష్టి, స్థితి, లయలు బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు అన్న విషయం లోకమెరిగిన సత్యం. అయితే బ్రహ్మ సృష్టించిన సృష్టిలో అందరూ దిగంబరులై సంచరిస్తూ వుండేవారు. తరువాత వారు లజ్జ తెలుసుకొని శరీరమును దాచుకొనుటకు ఆకులు, చర్మాలు, బెరడులు మరియు పీచు మొదలైన వాటిని కప్పుకొని తమ శరీరమును దిగంబరత్వమునుండి కాపాడుకొనేవారు. ఈ విషయము అనేక వివాదముల నిలయమై బ్రహ్మను ఆలోచింపచేయునంత బ్రహ్మ ఈ సమస్యను పరిష్కరించవలసినదని శివుని అర్థించెను. బ్రహ్మ కోరిక మేర శివుడు తన ఫాలనేత్రం నుండి వచ్చిన అగ్ని ద్వారా ఒక దివ్య బాలుడను సృష్టించి అతనితో ఈ విధముగ పలికెను: "కుమారా! బ్రహ్మ జీవులను సృష్టిస్తే నీవు ఆ సృష్టి కొరకు వస్త్రములను సృష్టించి దేవ, దానవ, మానవ లోక జీవుల మాన సంరక్షణ చేయుము. అందుకే నిన్ను నేను సృష్టించాను. నీవు వస్త్రాన్ని దేవతలకు దానం చేయువాడవు. కనుక నీవు 'దేవలుడు' లేదా 'దేవాంగుడు' అని లోకంలో ప్రసిద్ధుడవుతావు. మరియు నీవు వస్త్ర సృష్టికర్తవు కనుక దేవల మను బ్రహ్మగా 'దేవల మహర్షి'గా కీర్తింపబడతావు. మరియు మూడులోకాలకు దేహ అలంకరణ జరిపి 'దేవాంగ' అనే నామము పొందుతావు" అని దీవించెను. "వేద వాఙ్మయము మరియు పద్మ తంతు సంతానములు పరమేశ్వరుని ఉచ్వాస నిచ్వాసములనిండి ఆదియుగ కాలమున పుట్టినవి. ఆ తరువాత బ్రహ్మకు వేద వాఙ్మయములు, విష్ణువుకు పద్మతంతు సంతానము ఇవ్వబడినవి. విష్ణువు ఆ పద్మతంతును (నూలును) తన నాభికమలములో వుంచెను. నీవు పోయి విష్ణువును ప్రార్థించి ఆ నూలును తెచ్చుకొని వస్త్ర తయారీ మొదలుపెట్టుము. మరియు నీవు నగరదేశాధీశుడై రాజ్యపాలన, వస్త్ర సృష్టి, గాయత్రి సూత్ర సృష్టి చేసి నీ జన్మ సార్థకం చేసుకొంటావు. నీ పుత్రులు నీకు తోడుగా వుంటూ మీ తరాన్ని వృద్ధి

కావిస్తూ 'దేవాంగ' జాతిగా అభివృద్ధి చెందుతారు" అని పరమశివుడు దేవలుని దీవించెను. అంతట దేవలుడు శివుని ఆజ్ఞ మేరకు కార్యసాధనకు పూనుకొని ముందుగా పార్వతీదేవిని దర్శించి, పాదాభివందనము చేసి జయం కలుగునట్లు శుభాశీస్సులు కోరెను. అంతట పార్వతీదేవి దేవలుని భక్తి శ్రద్ధలకు మెచ్చి "నీ కార్యసాధనలో ఏవిధమైన సహాయము రక్షణ కావాలన్నా నన్ను స్తుతించుము; వెంటనే నేను నీకు తగిన సహాయము చేయగలను" అని అభయమివ్వగా దేవలుడు విష్ణుమూర్తి నాశ్రయించుటకు పయనమయ్యెను.

దేవలుడు విష్ణుమూర్తిని దర్శించి తంతు (నూలును) పొందుట.

దేవలుడు వైకుంఠమునకు వెళ్లి విష్ణుమూర్తిని దర్శించి ప్రార్థనతో తనరాకను వివరించగా, విష్ణుమూర్తి దానికి సంతోషించి తన నాభికమలములో భద్రపరచిన తంతువులను, తన సుదర్శన చక్రమునకు ప్రతిరూపమును సృష్టించి దేవలునకు బహుకరించి, "నీ కార్యసాధన శుభ మగుగాక" అని దీవించెను.

దేవాంగ కుల దేవత "శ్రీ చౌడేశ్వరీదేవి' అవతరణ

దేవలుడు విష్ణుమూర్తి వద్ద నుండి బయలుదేరి తన నగరమునకు బయలుదేరెను. మార్గమధ్యలో దేవలుని దగ్గరనున్న తంతును దోచుకొనుటకు పంచరాక్షసులు దేవలునితో యుద్ధమునకు తలపడరి. యుద్ధములో దేవలుడు విష్ణుమూర్తి ఇచ్చిన సుదర్శన ప్రతిచక్రంతో యుద్ధము చేసి విఫలుడై, పార్వతీదేవిని స్తుతించి రక్షణ కోరెను. అంత పార్వతీదేవి నల్ల ఛాయగల శరీరముతో సింహమును అధిరోహించి త్రిశూలము చేబట్టి దివ్యరత్న కిరీటముతో ప్రత్యక్షమై దేవలునికి అభయమిచ్చి పంచ మహారాక్షసులను చంపి దేవలునికి జయం కలిగించెను. వెంటనే ఆ తల్లి తేజస్సును దేవలుడు తన అంతః దృష్టితో "చౌడేశ్వరి"గా, "చూడాంబ"గా "చాముండేశ్వరి"గా తెలుసుకొని స్తుతించెను.

ఆషాఢ అమావాస్య పర్వదిన విశేషము

అంత దేవి ప్రసన్నురాలై "దేవలుడా! నువ్వు యుద్ధసమయములో నీ రక్షణకై నన్ను ప్రార్థించినపుడు నేను సరిగా ఆషాఢ అమావాస్య అర్ధరాత్రివేళ అవతరించి నీచే చౌడేశ్వరీదేవి నైనాను. కావున ఈరోజు నీకు, నీ వంశీయులకు మహాపర్వదినము అవుతుంది. అంతేకాక నేను మీ కుల దేవతగా పూజింపబడతాను. ఈ పర్వదినమున మీమీ వృత్తులను, వ్యాపారములను మానుకుని ఎవరైతే భక్తిశ్రద్ధలతో నన్ను పూజిస్తారో వారు సకల ఐశ్వర్యములను పొందుదు"రని దీవించెను. దేవి అనుగ్రహంతో యుద్ధములో రాక్షసులు రక్తంతో యేర్పడిన ఎరుపు, ఆకుపచ్చ, నీలము, పసుపు, నలుపు రంగులతో తన వద్దనున్న తంతులను అద్ది రంగురంగుల వస్త్రాలను తయారు చేయుటకు వీలుగా తంతును తయారు చేసుకొనెను.

దేవలుని పట్టాభిషేకము మయుని చేనేత పరికరాల నిర్మాణము

ఆ తరువాత దేవి చెప్పిన విధముగా దేవలుడు ఆమోదపట్టణమునకు వెళ్ళగా, సునాభ మహారాజు దేవలునికి పట్టాభిషేకము జరిపించెను. దేవలుడు ప్రజల కష్టసుఖాలను తెలుసుకొని రాజ్యపాలన చేస్తూ ప్రజల మన్ననలను పొందెను. తన కార్యమునకు కావలసిన పరికరాలను విశ్వకర్మ కుమారుడు మయబ్రహ్మ మాత్రమే చేయగలడని గ్రహించి, రాజ్యపాలనను మంత్రులకు విధించి మేరుపర్వత ప్రాంతమున నివసిస్తున్న మయుని వద్దకు వెళ్లెను. అక్కడ దేవలుడు "తన కార్యసాధనకు తగు పరికరాల కోసం వచ్చాను" అని పలికెను. అందుకు మయబ్రహ్మ అమితంగా అంగీకరించి తగు సలహాలు పొంది చేనేత పరికరాలు తయారుచేసి దేవలునికి ఇచ్చెను. మయుడు ఇచ్చిన సామగ్రిని ఆమోదపట్టణమునకు తెచ్చి, ఒక విశాల భవనములో అమర్చి నేతకు ముందు చౌడేశ్వరీదేవిని స్తుతించగా దేవి ప్రత్యక్షమై, "ఏమి నీ సమస్య" అని అడుగగా, అంత దేవలుడు "ఈ మూడు లోకాలకు నేను ఏ విధముగ వస్త్రములను చేయగలను, అది సాధ్యమేనా" అని అడుగగా, అందుకు దేవి

ఒక కంకణమును సృష్టింపచేసి, "ఈ కంకణమును ధరించి, రకమునకు ఒక్కటి నేసిన చాలు అవి అనేకములుగా అవుతాయి" అని వరం ఇచ్చి అంతర్ధానమయ్యెను. దేవి ఆశీర్వచనంతో దేవలుడు వస్త్ర వుత్పత్తి సాగించిన మీద ఆ కంకణ మహత్యం వలన అనేక వస్త్రాలను అన్ని లోకాలకు ప్రధానం చేయుటకు పయనమయ్యెను.

దేవలుడు సమస్త లోకాలకు వస్త్ర ప్రధానం చేయుట

వైకుంఠమునకు వెళ్లి లక్ష్మీదేవికి, వైకుంఠవాసులకు సత్యలోకములకు వెళ్లి బ్రహ్మా సరస్వతులకు, ఆ లోకవాసులకు వస్త్రములను సమర్పించి, బ్రహ్మతో "నేను దేవబలముతో విష్ణువు ఇచ్చిన తంతులతో వస్త్రనిర్మాణము చేసితిని. కాని నా వంశమువారు భవిష్యత్తులో ఎలా ఈ కార్యం నిర్వర్తించగలరు" అని ప్రశ్నించగా, అందుకు బ్రహ్మ దేవుడు "'మాని', 'అభిమాని' అను బీజా మూర్తులను లోకానికి పంపి 'ప్రత్తి' చెట్టుగా 'పట్టుపురుగులు'గా అభివృద్ధి చేస్తాను. నీ తరువాత నీ తరంవారికి ఇక మీదట నూలు లోపం రాదు" అని అభయం ఇచ్చినాడు. దేవలుడు అక్కడినుండి ఇంద్రలోకం వెళ్లి, ఇంద్రునికి శచీదేవికి మిగతా దేవతలకు ఇచ్చి, మిగిలిన లోకములకు ఇస్తూ పాతళ లోకములకు చేరి, ఆదిశేషునికి, ఆ లోకవాసులకు వస్త్రప్రధానం చేసెను. అంతట ఆదిశేషుడు ఈ మహోన్నతకార్యమునకు మెచ్చి తన కూతురు చంద్రరేఖను దేవులునికిచ్చి పరిణయం గావించెను. దేవలుడు చంద్రరేఖ సమేతంగా తన ఆమోదపట్టణమునకు వచ్చి దేశప్రజలకు వస్త్రములను అర్పించి కీర్తిని పొందెను. చివరగా దేవలుడు కైలాసం వెళ్లి, భక్తి శ్రద్ధలతో శివపార్వతులకు సమర్పించి తరువాత విఘ్నేశ్వరునకు, కుమారస్వామికి, వీరభద్రునకు మొదలగు దేవతలు మరియు మహర్షులకు వస్త్రాలు సమర్పించెను. వస్త్రా ప్రధానాంతరం శివుని వద్ద ఉన్న పురుషులకు యజ్ఞోపవీతం, స్త్రీలకు సుమంగళి గుర్తుగా మంగళ సూత్రాన్ని రూపొందించు విధానాన్ని తెలుసుకొని దేవలుడు తన దగ్గరవున్న మిగతా తంతితో వేదమాత

అయిన గాయత్రి స్వరూపమైన పరమ పవిత్రమైన 'యజ్ఞోపవీతం'ను సృష్టించి, గాయిత్రీసూత్రం సృష్టికర్త అయ్యెను. తరువాత దేవలుడు పార్వతీదేవి ఆజ్ఞానుసారంగా స్త్రీలకు సుమంగళి గుర్తుగా 'మంగళసూత్రము' ను సృష్టించి, పిదప మొదటిగా పార్వతీ పరమేశ్వరులకు, సరస్వతీ బ్రహ్మలకు, లక్ష్మీ నారాయణులకు, గణపతి, కుమారస్వామి, వీరభద్రులకు మొదలగు సమస్త దేవతాగణములకు ప్రధానం చేసి తన కార్యమును నిర్వర్తించెను. దేవలుడు అక్కడినుండి ఇంద్రలోకం వెళ్లి ఇంద్రుడు, సచీదేవి మొదలయినవారికి మిగిలిన లోకవాసులకు వస్త్రదానం చేసెను. అంత దేవలుడు తన పట్టణమునకు వచ్చి దేశ ప్రజలకు వస్త్రాన్ని అర్పించి కీర్తిని పొందెను.

దేవలునికి రంభ శాపము

శివుని ఆజ్ఞానుసారము దేవలుడు ఆమోదపట్టణానికి బయలుదేరు సమయాన రంభ అచ్చటికి వచ్చి, తన అంగాంగాల ప్రదర్శనతో దేవలుని అలరించుటకు ప్రయత్నించి విఫలమై కోపంతో "నీవు యుద్ధరంగమున ఆయుధహీనుడవై శత్రువులచేత బంధింపబడతావు" అని శపించెను. అంతట దేవలుడు వివేకముతో ఆలోచించి రంభకు ప్రతిశాపము ఇవ్వక "నాతో పాటు నా తరువాతి తరంవారినికూడా శపించుట భావ్యమా" అని శాప విమోచనము తెలుపమనగా, రంభ శాపవిమోచనం తన తరం కాదు; కాని కలియుగంలో ఐదువేల యేండ్ల వరకూ పనిచేసిన శాపదోషము తొలగి నీ వంశీయులు పూర్వ కీర్తి ప్రతిష్ఠలు పొందగలరని చెప్పి వెడలిపోయెను. పిమ్మట దేవలుడు శివలింగం ఎదుట మౌనధ్యానంతో శాప విషయమై బాధపడుచున్న సమయములో పార్వతీపరమేశ్వరులు ఆ శివలింగమునుండి ప్రత్యక్షమై, దేవలునితో "నీవు రాజేంద్రుడవయ్యావు. వస్త్రసృష్టి చేసావు. గాయత్రీసూత్రం చేశావు. రంభ సౌందర్యానికి అచలితుడవై నిశ్చలుడవై ఎంతో ప్రఖ్యాతిగాంచావు. నీవు, నీ జాతివారు, నీ జన్మదాతల మయిన మమ్ములను పూజించిన ఆ శాపం ఒమ్ము అవుతూ వుంటుంది. అంతేకాక

మీ కులదేవత శ్రీ చౌడేశ్వరిని పూజించగా సూర్యోదయంతో శాపం పనిచేయక నిలిచిపోవును" అని దీవించి అదృశ్యమైనారు. అంత దేవలుడు చౌడేశ్వరీ దేవి కటాక్షంకొరకు ఆమోదపట్టణమునకు ప్రయాణించెను.

దేవలుని వివాహము, వంశాభివృద్ధి

చౌడేశ్వరీదేవి కటాక్షముతో రంభ శాపము నుండి విమోచనము పొంది కొంతకాలం తరువాత దేవలుడు సూర్యసోదరిని వివాహం చేసుకొని ధర్మానుసారం రాజ్యపాలన చేయుచుండెను. దేవలునికి సూర్యసోదరికి దివ్యాంగుడు, విమలాంగుడు, ధవళాంగుడు అను ముగ్గురు పుత్రులు కలిగెను. మరియు దేవలునికి ఆదిశేషువు కుమార్తె చంద్రరేఖకు సుదర్శనుడు అను పుత్రుడు జన్మించెను. కుమారులందరికీ చక్కటి విద్యాబుద్ధులు, క్షత్రియవిద్యలు నేర్పి, విద్యాంగునకు - సూర్యప్రభను, విమాలాంగునకు - పద్మాక్షిణిని, ధవళాంగునకు - చపలాక్షిని ఇచ్చి వివాహములను జరిపించెను. జ్యేష్ఠుడైన దివ్యాంగునకు పట్టాభిషేకము జరిపించెను. పిమ్మట దేవ-దానవుల యుద్ధములో ఇంద్రుని వైపు యుద్ధం చేసి నంది ధ్వజం సహాయంతో దేవలుడు విజయం సాధించెను. అది గ్రహించిన వజ్రదంష్ట్రుడు అనే రాక్షసరాజు తన బావమరిది విద్యుత్కేశుని పంపెను. విద్యుత్కేశుడు మారువేషంలో వెళ్లి, తాను దేవదూతనని, ఇంద్రుడు నందిధ్వజమును తీసుకురమ్మని చెప్పి నమ్మించి నందిధ్వజమును పొంది దాని నుపయోగించు విధానమును తెలుసుకొని వజ్రదంష్ట్రునికి ఇచ్చెను. ఆ తరువాత దేవదానవ రెండవ యుద్ధములో నందిధ్వజము సహాయముతో వజ్రదంష్ట్రుడు దేవలుని ఓడించి మహేంద్ర పట్టణములో చెఱసాలలో బంధించక రాజలాంఛనాలతో, గౌరవమర్యాదలతో తన కూతురు పద్మినిని భార్యగా చేసుకొమ్మని దేవలుని కోరెను. అందుకు అంగీకరించి దేవలుడు ఆ కన్యను వివాహమాడెను. అగ్నిదేవునిచే కన్యాదానం చేయబడినది కనుక పద్మిని అగ్నిదత్తగా మారెను. దేవలుడు అగ్నిదత్త వలన శౌల్యుడు, హాలుడు, బలుడు అను కుమారులను పొందెను. వీరు ఈ

రాక్షసకులంవారికి వస్త్ర లోపాన్ని నివారించిరి. అంతట దేవలుడు రాక్షసులనుండి ధ్వజమును తీసుకొని ఆమోదపట్టణమునకు వెళ్లేముందు శివుని దర్శనార్థమై కైలాసమునకు బయలుదేరెను.

దేవలుని అవతార సమాప్తి

కైలాసమునకు వచ్చిన దేవలుని చూసిన శివుడు కోపముతో "నంది ధ్వజమును రాక్షసులవశము చేసి నవ్వుల పాలైనావు; ఇక నీ జన్మ చాలించి విధ్యాధరుడవ్వ"మని శపించెను. అంతట శివుని శాపమునకు గురియైన దేవలుడు అక్కడినుండి ఆమోదపట్టణమునకు వచ్చి, కైలాసంలో జరిగిన విషయములను అందరికీ తెలిపి, దేహాన్ని వదలి లింగరూపం వహించెను. దేవలుని తరువాత దేవాంగ వంశ విస్తారమైనది. ఈ దేవలుని సంతతే "దేవాంగులు". ఈ దేవాంగులు మొదట నూట రెండు ఋషిగోత్రాలు కలవారై, పిమ్మట పదిహేను వందల గోత్రములకు పెరిగి కాలక్రమముగా దేవాంగకులస్థులుగా పెంపొందినారు. మిగిలిన దేవాంగులు కొందరు నారద మహర్షి వలన వైష్ణవమంత్రోపదేశము పొందినారు. మిగిలిన దేవాంగులు అందరూ శుద్ధ శైవులుగా అభివృద్ధి చెంది శివారాధకులుగాను, వీరశైవులుగాను అన్ని ప్రాంతాలలోను విస్తరించి వున్నారు అని పురాణాలలో చెప్పబడినది.

ఉపసంహారణ

ఈ విషయమంతయు 'దేవాంగ పురాణము' నుండి గ్రహింపబడినది.

ஓம்
ஓம் ஸ்ரீ தேவாங்க பரபிஹ்மணே நம:

விக்னேஸ்வர தியானம்

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்புஜம்
பிரஸன்னவதனம் தியாயேத் ஸர்வ விக்னோப சாந்தயே.

வாகீஸாத்யா ஸ்ஸுமனஸ ஸ்ஸர்வார்தானா முபக்ரமே
யம் னத்வா கிருதகிருத்யா ஸ்யுஸ்தம் நமாமி கஜானனம்

குரு தியானம்

அஜ்ஞான திமிரத்வம்ஸம் விஜ்ஞனஸ்ய பிரவர்தனம்
ஸ்வர்காபவர்க பலதம் குருராஜ மஹம் பஜே

ஈஸ்வர தியானம்

ய ஸ்யாஜ்ஞயா பிரஹ்ம முகுந்த கால
ருத்ரா பிரபாவஸ்திதி ஸம்ஹ்ருதீனாம்
கர்த்ருத்வ மாபுர்ஜகதஸ்த மீசம்
வந்தே சிவம் சங்கர மாத்மரூபம்

தேவீ ஸ்தோத்திரம்

திவ்யாம்பராங்கித தமம் மிஹிராக்னி சந்தர
நேத்ராம் சுதாம்சுமகுடாம் ஹிமஸன்னி பாபாம்
சிம்ஹாஸனாம் பரசுகட்கதராம் புஜாப்யாம்
பிரஹ்மேஸ்திர விஷ்ணு நமிதாம் த்ரிபுராம் பஜே ஹம்

காயத்ரீ தியானம்

முக்தா வித்ரும ஹேம நீல தவள ச்சாயைர்முகை ஸ்திரீக்ஷணை
ர்யுக்தா மிந்து நிபத்த ரத்னமகுடாம் தத்வார்தவர்ணாத்மிகாம்
காயத்ரீம் வரதாஉபயாம்குச கசாம்சுப்ரம் கபாலம்கதம்
சம்கம் சக்ர மதாரவிந்த யுகளம் ஹஸ்தைர்வஹந்திம் பஜே.

ஸ்ரீ தேவாங்க பரபிரஹ்ம ஸ்தோத்ரம்

ஓம். அஸ்ய ஸ்ரீ குரு தேவாங்க பரபிரஹ்ம ஸ்தோத்ர மஹா மந்திரஸ்ய. ஏகோராமார்ய ருஷி: அனுஷ்டுப் சந்த: ஸ்ரீ தேவாங்க பரபிரஹ்மா தேவதா, ஓம் பீஜம், நம: சக்தி:. சிவாய இதி கீலகம், மம ஸ்ரீ குருதேவாங்க பரபிரஹ்ம பிரசாத ஸித்யர்தே ஜபே வினியோக:-

ஓம் தேவலாய அங்குஷ்டாப்யாம் நம:
ஓம் நம் ஸூத்ராத்மகாய தர்ஜனீப்யாம் ஸ்வாஹா
ஓம் மம் பிரஹ்மோபதேச காரணாய மத்யமாப்யாம்வஷட்
ஓம் ஸிம் காயத்ரீநிர்மிதாய அனாமிகாப்யாம் ஹூம்
ஓம் வாம் பரசிவபால சக்ஷுருத்பவாய கனிஷ்டிகாப்யாம் வெளஷட்
ஓம் யம் ஸத்யரூபாய கரதல கரப்ருஷ்டாப்யாம் ஃபட்

அத ஹ்ருதயாதிந்யாஸ:

ஓம் தேவலாய ஹ்ருதயாய நம:
ஓம் நம் ஹூத்ராத்மகாய சிரஸே ஸ்வாஹா
ஓம் மம் பிரஹ்மோபதேசகாரணாய சிகாயை வஷட்
ஓம் சிம் காயத்ரீ நிர்மிதாய கவசாய ஹூம்
ஓம் வாம் பரசிவபாலசக்ஷுருத்பவாயநேத்ர த்ரயாய வெளஷட்
ஓம் யம் ஸத்ய ஸ்வரூபாய அஸ்த்ராய ஃபட்

ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவரோ மிதி திக்பந்த:

தியானம்

வந்தே நித்யம் பவ பயஹரம் ஸர்வ லோகாதிவாஸம்
நித்யாகாரம் ஸகலஜகதாம் ஸூத்ரதத்தார மாத்யம்
பாவாதீதம் த்ரிகுணரஹிதம் தத்வமஸ்யாதி கம்யம்
தேவாங்காக்யம் பரமபுருஷம் ஸச்சிதானந்த ரூபம்

அத மானஸிக பஞ்சபூஜா

லம் - ப்ருதிவ்யாத்மனே ஸ்ரீமத்தேவாங்காய கந்தம் ஸமர்பயாமி
ஹம் - ஆகாஸாத்மனே ஸ்ரீமத்தேவாங்காய புஷ்பம் ஸமர்பயாமி
யம் - வாய்வாத்மனே ஸ்ரீமத்தேவாங்காய தூப மாக்ராபயாமி
ரம் - தேஜஸாத்மனே ஸ்ரீமத்தேவாங்காய தீபம் தர்ஸயாமி
வம் - அம்ருதாத்மனே ஸ்ரீமத்தேவாங்காய அம்ருதோபஹாரம் ஸமர்பயாமி
ஸம் - ஸர்வாத்மனே ஸ்ரீமத்தேவாங்காய ஸர்வோபசார பூஜாம் ஸமர்பயாமி

அத மூல மந்திரம்

ஸ்வாசார்ய ஸகாஸாத் லப்தோபதேச: ஸ்ரீ தேவாங்க த்வாதஸாக்ஷரீ மஹாமந்த்ரம் யதாஸக்திம் ஜபித்வா, புன:த்யானம் மானஸிகபூஜாம் ஹ்ருதயாதி ன்யாஸம்ச குர்யாத். பூர்புவ ஸ்ஸுவரோ மித்யுத்தர திக்விமோக:

ஸ்ரீ ஸ்காந்தபுராணாந்தர்கத ஸ்ரீ தேவாங்காஷ்டோத்தர ஸதநாமத்யான ஸ்லோகா:

ஸ்ரீ தேவாங்கோ மஹாதேவோ தேவலோ தேவபாலக:
மஹாதேவ ஸ்ததஜ்யோதி: ஸ்ருஷ்டி ஸ்தியந்தகாரக:
சூடாம்பிகாக்ய ஸன்முக்தா ஸூக்தி சிச்சக்திதாரக:
ப்ரஹ்மவிஷ்ணவீஸ ஸம்பூஜ்ய பாதபங்கஜ பாஸித:
பரமாத்மா பரஞ்ஜ்யோதி: பரப்ரஹ்மா பராத்பர:
பரேஸ்வர ஸஹஸ்ரார பத்மாந்தர ப்ரபாஸக:
யக்ஞகர்தா யக்ஞபோக்தா யக்ஞஸூத்ர ஸ்வரூபக:
விஸ்வகர்தா விஸ்வபர்தா விஸ்வரா ட்விஸ்வகாரண:
நிராலம்போ நிராகாரோ நிராபாஸோ நிராகுல:
நிர்விகல்போ நிராதங்கோ நிஷ்களங்கோ நிரஞ்ஜன:
ஸர்வகர்தா ஸர்வஸாக்ஷீ ஸர்வகாரண காரக:
ஸூத்ரகர்தா ஸூத்ரதாரீ ஸூத்ராத்மா ஸூத்ரதாயக:
வேதவேதாங்க ஸம்வேத்யோ ஸச்சிதானந்த விக்ரஹ:
மஹாதேவோ மஹத்ரூபோ மஹாவாக்யார்த கோசர:
நித்ய ஸூத்தோ நித்ய த்ருப்தோ நிர்குணோ நிருபத்ரவ:

ஸத்வாதிகுண ஸம்யுக்தோ ஸாகாரோ ஸகலான்வித:
ஸர்வலோக ப்ரதீகாஸ ஸ்ஸர்வலோக ப்ரியங்கர:
ஸர்வபூத ஸ்வரூபஸ்ச ஸர்வபூதாதிநாயக:
பூர்புவாதிகலோகேஸ ஸ்தத்வதலா த்யதினாயக:
ஸத்யோ ஜாதமுகோத்பன்னோ ப்ரஹ்மணேவேததாயக:
ஸூர்ய சந்த்ராக்னிநிலயோ ஸௌம்யோ ப்ரணவமந்திர:
ஸைவபாலாக்ஷஸம்பூதோ சிவ ஸ்ஸைவாக மார்சித:
ஸைவமுத்ராங்கிததரோ ஸைவாக்ஞா பரிபாலக:
சூடாம்பிகா தனூஜாத: பஞ்சாசார்ய ப்ரதிஷ்டக:
காயத்ரீ ஜனனாதார: காயத்ரீ பீட நிர்ணய:
க்ஷீராப்தி ஸங்கத ஸ்வர்ணதந்து ஸம்பாதனோத்ஸுக:
ஸ்ரீமன்னாராயண த்யான சிந்தனோல்லாஸமானஸ:
தேவகந்தர்வ ஸம்ஸேவ்யோ தேவதத்தா மனோஹர:
நந்திகேதன ஸம்யுக்தோ னக்ரகுன்டலதாரக:
மாயாதீதோ மனுப்ரஹ்மா மாயாங்கோமஹிமாட்யக:
ஜ்யோதிர்மயஸ் சிந்தயாத்மா ஸ்ஸுசிர்பூத ஸ்ஸுகப்ரத:
ஆமோதபத்தனாதீஸ ஸ்த்வக்னிதத்தா மன: ப்ரய:
ப்ராஹ்மண்யக ப்ரதிஷ்டாதா ப்ரஷ்மவித்யா ப்ரதாயக:
ராமலிங்கேஸ்வராகாரோ ராமசந்திர ப்ரபூஜித:
வித்யாதர: புஷ்பதந்தோ பேதாளோ பூதஸிக்ஷக:
வரவித்யாவ்யாபகஸ்ச வரருச்யவதாரக:
சிந்தி தாச்யுதபாதாப்ஜ ஸ்சித்ரயோகி ஸ்வருபக:
தேவஸாலி ஸமாக்யாதோ தேவதாஸோ மஹாமதி:
தேவாங்க ப்ரஹ்மவம்ஸாத்யோ தேவயக்ஞ்பல ப்ரத:
ஆஷ்டாங்கயோகனிரத ஸ்த்வப்ராக்ருத த்விஜாவன:
சதுஷ்ஷட்டிகளாதீஸ ஸ்சாதுர்வர்ண்யோபதேசக:
ஜகதந்தர்பஹிர்வ்யாப்தோ ஜகத்ஸேவ்யோ ஜகத்குரு:
ஏவம் ஸ்ரீதேவ தேவாங்க நாம்னா மஷ்டோத்தரம் ஸதம்
ஸ்வர்காபவர்கபலதம் ஸர்வாரிஷ்ட நிவாரணம்.

படதாம் ஸ்ருண்வதாம் பக்த்யா ஸர்வாபீஷ்ட ப்ரதம் ஸுபம்
த்ரிஸந்த்யஞ்ச படன்னித்யம் ஸர்வான் காமான் அவாப்னுயாத்

இதி ஸ்ரீ ஸ்காந்தபுராணே ஸனத்குமார ஸம்ஹிதாயாம் ரஜதாசலகண்டே குருஞான ஸூதார்ணவே அஷ்டாதசோத்யாய:

ஸ்ரீ தேவாங்கஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி:

ஓம் ஸ்ரீ தேவாங்காய நம:
மஹாதேவாய நம:
தேவலாய நம:
தேவபாலகாய நம:
மஹா தேவஸ்தித ஜ்யோதிஷே நம:
ஸ்ருஷ்டிஸ்த்யந்தகாரகாய நம:
சூடாம்பிகாக்ய ஸன்முக்தாஸூக்தி சிச்சக்திதாரகாய நம:
ப்ரஹ்ம விஷ்ண்வீஸ ஸம்பூஜ்ய பாதபங்கஜ பாஸிதாய நம:
பரமாத்மாய நம:
பரஞ்ஜ்யோதிஷே நம: 10
பரப்ரஹ்மணே நம:
பராத்பராய நம:
பரேஸ்வர ஸஹஸ்ரார பத்மாந்தர ப்ரபாஸகாய நம:
யக்ஞகர்த்ரே நம:
யக்ஞபோக்தரே நம:
யக்ஞஸூத்ரஸ்வரூபகாய நம:
விஸ்வகர்த்ரே நம:
விஸ்வபர்த்ரே நம:
விஸ்வராஜே நம:
விஸ்வ காரணாய நம: 20
நிராலம்பாய நம:
நிராகாராய நம:
நிராபாஸாய நம:
நிராகுலாய நம:
நிர்விகல்பாய நம:
நிராந்தகாய நம:
நிஷ்களங்காய நம:
நிரஞ்ஜனாய நம:
ஸர்வகர்த்ரே நம:
ஸர்வ ஸாக்ஷயே நம: 30
ஸர்வகாரண காரகாய நம:
ஸூத்ர கர்த்ரே நம:
ஸூத்ரதாரிணே நம:
ஸூத்ராத்மனே நம:
ஸூத்ரதாயகாய நம:
வேத வேதாங்க ஸம்வேத்யாய நம:

ஓம் ஸச்சிதானந்த விக்ரஹாய நம:
மஹாதேவாய நம:
மஹத்ரூபாய நம:
மஹாவாக்யார்த கோசராய நம: 40
நித்ய ஸூத்தாய நம:
நித்ய த்ருப்தாய நம:
நிர்குணாய நம:
நிருபத்ரவாய நம:
ஸத்வாதிகுண ஸம்யுக்தாய நம:
ஸாகாராய நம:
ஸகலான்விதாய நம:
ஸர்வலோக ப்ரதீகாஸாய நம:
ஸர்வலோக ப்ரயங்கராய நம:
ஸர்வபூத ஸ்வரூபாய நம: 50
ஸர்வ பூதாதினாயகாய நம:
பூர்புவாதிக லோகேஸாய நம:
அதலாத்யதிநாயகாய நம:
ஸத்யோஜாத முகோத்பன்னாய நம:
ப்ரஹ்மணே வேததாயகாய நம:
ஸூர்ய சந்த்ராக்னி நிலயாய நம:
ஸௌம்யாய நம:
ப்ரணவமந்திராய நம:
ஸைவபாலாக்ஷ ஸம்பூதாய நம:
ஸிவாய நம: 60
ஸைவாகமார்சிதாய நம:
ஸைவமுத்ராங்கித தராய நம:
ஸைவாக்ஞாபரிபாலகாய நம:
சூடாம்பிகா தனுஜாதாய நம:
பஞ்சாசார்ய ப்ரதிஷ்டகாய நம:
காயத்ரீ ஜனனாதாராய நம:
காயத்ரீ பீட நிர்ணயாய நம:
க்ஷீராப்தி ஸங்கதாய நம:
ஸ்வர்ணதந்து ஸம்பாதனோத்ஸூகாய நம:
ஸ்ரீ மன்னாராயண த்யான சிந்தனோல்லாஸமானஸாய நம:
தேவகந்தர்வ ஸம்ஸேவ்யாய நம:
தேவதத்தா மனோஹராய நம:
நந்திகேதன ஸம்யுக்தாய நம:
நக்ரகுண்டல தாரகாய நம:

ஓம் மாயாதீதாய நம:
மனுப்ரஹ்மணே நம:
மாயாங்காய நம:
மஹிமாட்யகாய நம:
ஜ்யோதிர்மயாய நம:
சின்மயாத்மனே நம: 80
ஸூசிர்பூதாய நம:
ஸூகப்ரதாய நம:
ஆமோதபத்தனாதீஸாய நம:
அக்னிதத்தா மனப்ரியாய நம:
ப்ராஹ்மண்யக ப்ரதிஷ்டாத்ரே நம:
ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரதாயகாய நம:
ராமலிங்கேஸ்வராகாராய நம:
ராமசந்த்ர ப்ரபூஜிதாய நம:
வித்யா தராய நம:
புஷ்பதம்தாய நம: 90
பேதாளாய நம:
பூதஸிக்ஷகாய நம:
வரவித்யாவ்யாபகாய நம:
வருச்யவதாரதாய நம:
சிந்திதாச்யுத பாதாப்ஜாய நம:
சித்ரயோகி ஸ்வரூபகாய நம:
தேவஸாலி ஸமாக்யாதாய நம:
தேவதாஸாய நம:
மஹாமதயே நம:
தேவாங்க ப்ரஹ்ம வம்ஸாத்யாய நம: 100
தேவயக்ஞ பலப்ரதாய நம:
அஷ்டாங்கயோக நிரதாய நம:
அப்ராக்ருதத்விஜாவனாய நம:
சதுஷ்ஷட்டிகளாதீஸாய நம:
சாதுர்வர்ணோபதேஸதாய நம:

ஜகதந்தர்பஹிர்வ்யாயாப்தாய நம:
ஜகத்ஸேவ்யாய நம:
ஜகத்குரவே நம:

இதி ஸ்ரீ தேவாங்காஷ்டோத்தர ஸத நாமாவளி ஸமாப்தம்.

தேவாங்க புராணம்

(சுருக்கம்)

ஆக்கம், வளர்த்தல், அழித்தல் என்பவை பிரஹ்மா, விஷ்ணு, மஹேஸ்வரன் என்பது உலகம் அறிந்த உண்மை. ஆனால் பிரஹ்மா உண்டாக்கியா அனைத்து ஜீவராசிகளும் முதலில் திகம்பரமாக (ஆடையின்றி) உலாவிவந்தனர். பின்னர் அவர்கள் வெட்கத்தை அறிந்து தங்கள் உடலை மறைத்துக் கொள்வதற்கு இலைகள், தோல், நார் ஆகிய பொருட்களை உபயோக படுத்திக்கொண்டு தங்கள் உடல்களை காப்பாற்றி கொண்டனர். பல்வேறு வாக்குவாதங்களுக்கு பின், இதனை ஒழிக்கவேண்டி எண்ணி பிரஹ்மா, மஹேஸ்வரனை வேண்டினார். பிரஹ்மாவின் கோரிக்கையை ஏற்று மஹேஸ்வரன் தன் நெற்றிக்கண்ணை திறந்து, அதன் வாயிலாக வெளிவந்த அக்னி வாயிலாக ஓர் அதிசய சிறுவனை படைத்து, அவனிடம் இவ்வாறு கூறினார் : "சிறுவனே ! பிரஹ்மா அனைத்து ஜீவராசிகளை படைத்தார்; நீ அவற்றிக்கு ஆடைகளை படைத்து அதன் வாயிலாக அனைத்து உலகங்கிலும் வாழும் ஜீவராசிகளை காப்பாற்ற வேண்டியது உன் கடமை என்றும், நீ ஆடைகளை தானம் செய்வதினால் உன் பெயர் 'தேவலன்' அல்லது 'தேவாங்கன்' என்று புகழ் பெறுவாய் ; நீ ஆடைகளை படைத்ததினால் தேவலமகரிஷி என்று போற்றப்படுவாய். மேலும் ஆடை அலங்காரம் செய்து 'தேவாங்க' என்றும் அழைக்கப்படுவாய்" என்று வாழ்த்தி அனுப்பிவைத்தார். வேதவாங்மயம் மற்றும் பத்மதந்து சந்தானம் ஆகியவை பரமேஸ்வரனின் உஸ்வாஸ நிஸ்வாஸகங்களிருந்து ஆதிகாலம் முதற்கொண்டே பிறந்தவை. அதன்பின் பிரஹ்மாவிற்கு வேதவாங்மயமும்,

விஷ்ணுவுக்கு பத்மதந்து சந்தானம் கொடுக்கப்பட்டது. விஷ்ணு அந்த பத்மதந்து எனப்படும் தறி நூலை தன் நாபிகமலத்தில் வைத்துக்கொண்டார். "நீ சென்று விஷ்ணுவை பிரார்த்தனை செய்து, அந்த தறி நூலை பெற்று, வஸ்திரங்கள் (ஆடைகள்) தயார் செய்யவும், மற்றும் ராஜ்ய பரிபாலனம், வஸ்திர சிருஷ்ட்டி, காயத்ரீ சிருஷ்ட்டி செய்து உன் ஜன்ம ஸார்தகம் செய்து கொள்வாய். இதற்கு உன் பிள்ளைகள் உனக்கு உறுதுணையாக இருந்து உங்கள் வம்ச விருத்தி அடைந்து 'தேவாங்க' குலமாக புகழ் பெறுவாய்" என்று பரம்சிவன் தேவலனை ஆசீர்வதித்தார், தேவலன் சிவன் அளித்த வாக்கின்படி தன் பணியை தொடங்கி, முதலில் பார்வதீதேவியை தரிசித்து வணங்கி, தன் காரியம் வெற்றிபெற ஆசீர்வாதம் கேட்டான். பார்வதியும் அவன் பக்தியை பாராட்டி, "உன் காரிய சாதனைக்கு உதவிகள் தேவைப்படும் நேரத்தில் என்னை வணங்கினால், உடனே வேண்டிய உதவிகள் செய்வேன்" என்று கூறியதும் தேவலன் விஷ்ணுமூர்த்தியை தரிசிக்க பயனமானான்.

தேவலன் விஷ்ணுமூர்த்தியை தரிசித்து தறி நூலை பெறுதல் :

தேவலன் வைகுண்டம் சென்று விஷ்ணுமூர்த்தியை தரிசிது தான் வந்த காரணத்தை கூறினான். விஷ்ணுமூர்த்தி மிகவும் ஆனந்த மடைந்து, தன் நாபிகமலத்தில் வைத்துள்ள தறி நூலை தேவலனுக்கு கொடுத்து, "உன் காரியங்கள் அனைத்தும் வெற்றிபெறும்" என்று வாழ்த்தினார்.

தேவாங்க குல தேவதை ஸ்ரீ சௌடேஸ்வரீதேவியின் தோற்றம் :

தேவலன் விஷ்ணுமூர்த்தியிடம் விடைப் பெற்றுக்கொண்டு தன் ஊரை நோக்கி புறப்பட்டான். வழியில்

அவனிடம் வைத்திருக்கும் தறி நூலை திருட எண்ணி பஞ்சராக்ஷஸர்கள் தேவலனுடன் போரிட்டனர். தேவலன், விஷ்ணுமூர்த்தி கொடுத்தனுப்பிய சுதர்சன சக்கிர உதவியையும், பார்வதீதேவி உதவியையும் வேண்டினான். பார்வதீதேவி கருப்பு நிறம் கொண்ட சரீரத்துடன் சிம்மவாகனத்தில் திரிசூலத்துடனும், திவ்ய ரத்தின கிரீடத்துடன் தேவலன் முன் தோன்றி அவனுக்கு அபய மளித்து பஞ்சராக்ஷஸர்களை வதம் செய்து, தேவலன் வெற்றினைப் பெற செய்தாள். தோன்றிய தாயின் தேஜஸ்ஸை தேவலன் தன் மனோபார்வையால் "சௌடேஸ்வரி" யாகவும், "சூடாம்பிகா" வாகவும், "சாமுண்டேஸ்வரி" யாகவம் கண்டு துதித்தான்.

ஆடி அமாவாசை விசேஷம் :

தேவி அவன்முன் தோன்றி, "தேவலனே ! நீ போரிடும் நேரத்தில் என்னை பிரார்த்தினை செய்ததால் சரியாக ஆடி அமாவாசை நடு இரவு நேரத்தில் அவதரித்து உன்னால் 'சௌடேஸ்வரீதேவி' யானேன். ஆகவே இன்று உனக்கும் உன் வம்சத்திற்கும் மிகவும் உகந்தநாள். மேலும், நான் உங்கள் குலதெய்வமாக பூஜிக்கப்படுவேன். இந்த நந்நாளில் உங்கள் தொழிலையும், வியாபாரத்தைம் விட்டு பக்தியுடன் யார் என்னை வணங்குகிறார்களோ அவர்கள் சகல சௌபாக்கியங்களை அடைவார்கள்" என்று வாழ்த்தினாள். தேவியின் உதவியால் போரில் மாண்ட ராக்ஷஸர்களின் ரத்தத்தின் வாயிலாக தோன்றிய சிகப்பு, பச்சை, நீலம், மஞ்சள், கறுப்பு வண்ணங்களில் தேவலன் தன்வசம் வைத்திருந்த தறி நூல்களை நினைத்து வண்ண ஆடைகளை தயார் செய்துகொண்டான்.

தேவலனின் பட்டாபிஷேகம், மயுனின் தறி விசைகளை நிர்மானித்தல் :

அதன்பின் தேவி கூறியதுபோல் தேவலன் ஆமோதபட்டணம் அடைந்ததும் சுனாபா அரசர் தேவலனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்துவைத்தார். தேவலன் மக்களின் சுகதுக்கங்களை அறிந்து ஆட்சி செய்து மக்களின் பேராதரவை பெற்றான். தேவலன் தனக்கு தேவையான விசைகளை விஸ்வகர்மாவின் குமாரனாகிய மயபிரஹ்மா மட்டுமே செய்ய தகுதியானவன் என்று எண்ணி, ஆட்சிப் பொறுப்பை அமைச்சர்களுக்கு ஒப்படைத்துவிட்டு மேருபர்வதம் அருகில் பொழ்ந்துவரும் மயுனிடம் சென்றான். தேவலன் தான் வந்த காரணத்தை அதாவது தனக்கு தேவையான விசைகளை அளிக்கவேண்டும் என்று கூறினான். அதற்கு பிரஹ்மா சம்மதம் தெரிவித்து, தேவையான கைத்தறி விசைகளை தேவலனுக்கு கொடுத்தார். அதை தேவலன் பெற்றுக்கொண்டு, ஆமோதபட்டணம் சென்று, தான் கொண்டுவந்ததை ஓர் பெரிய பவனத்தில் வைத்து, தறி நேய்வதற்குமுன் ஸ்ரீ சௌடேஸ்வரீதேவியை துதித்தான். தேவி அவன்முன் தோன்றி, காரணத்தை கேட்டறிந்து, நெய்வதற்கு தேவையான கங்கணம் ஒன்றை சிருஷ்டி செய்து தேவலனுக்கு கொடுத்து, அந்த கங்கணத்தை அனிந்து ஒரு வகை ஆடைக்கு ஒன்று நெய்தால் அவை பலமடங்காக தயாராகிவிடும் என்று கூறி மறைந்துவிட்டார். தேவியின் வாக்கின்படி தேவலன் ஆடை உற்பத்தி செய்து, தேவியின் கங்கண அருளால் அனைத்து உலகிற்கும் வழங்குவதற்கு புறப்பட்டான்.

தேவலன் அனைத்து உலகிற்கும் ஆடை வழங்குதல் :

தேவலன் வைகுண்டம் சென்று அங்கு லக்ஷ்மீதேவிக்கும் வைகுண்ட வாசிகளுக்கும், சத்திய லோகம் சென்று அங்கு பிரஹ்மா சரஸ்வதிக்கும் கொடுத்துவிட்டு, பிரஹ்மாவிடம், "நான் தெய்வ பலத்தால் விஷ்ணு கொடுத்த தறி நூலினால் ஆடைகள் தயார்செய்தேன். ஆனால் எனது வம்சத்தினர் பிற்காலத்தில் எவ்வாறு செய்வார்களோ" என்று கேட்டான். அதற்கு பிரஹ்மதேவன், "நான் 'மானி' 'அபிமானி' என்ற பீஜாமூர்த்திகளை அனுப்பி பருத்தி மரமாகவும், பட்டுப்புழுவாகவும் செய்கிறேன், உனக்கு பிறகு தறிநூல் பற்றாக்குறை ஏற்படாது" என்று அபயம் அளித்தார். தேவலன் அங்கிருந்து புறப்பட்டு இந்திரலோகம் சென்று, அங்கு இந்திரன், சசீதேவி, மற்ற தேவதைகளுக்கும் கொடுத்துவிட்ட பிறகு பாதாளலோகம் சென்று, அங்கு ஆதிசேஷன் மற்றவர்களுக்கும் ஆடைகளை வழங்கினான். தேவலன் செய்ததற்கு ஆதிசேஷன் மிகவும் பாராட்டி, தன் மகள் சந்திரரேகாவை அவனுக்கு திருமணம் செய்துவைத்தார். தேவலன் சந்திரரேகாவுடன் தன் ஆமோதபட்டணத்திற்கு வந்து, தன் தேசமக்களுக்கு ஆடைகளை வழங்கி அனைவரின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றான். கடைசியாக தேவலன் கைலாசம் சென்று மிகவும் பக்தியுடன் சிவனுக்கும், பார்வதிக்கும் வழங்கிய பிறகு வினாயகர், குமாரசுவாமி, வீரபத்திரன் மற்ற தேவதைகளுக்கும், மகரிஷிகளுக்கும் ஆடைகள் வழங்கினான். அதன்பின் தேவலன் சிவனிடம் இருக்கும் ஆண்களுக்கான "யக்ஞோபவீதம்", பெண்களுக்கான "சுமங்களி" எனும் மங்கள சூத்திரத்தை உண்டாக்கும் விதத்தை அறிந்து, தேவலன் தன்னிடம் மீதமுள்ள நூலினால் வேதமாதாவாகிய காயத்ரீ

ஸ்வரூபமான மிகவும் பவித்திரமான 'யக்ஞோபவீதம்' சிருஷ்ட்டி செய்து, காயத்ரீ சூத்திரம் என்பதற்கு சிருஷ்ட்டி கர்த்தா வானான். பிறகு பார்வதீதேவியின் ஆணைக்கு இணங்க, மகளிருக்கு சுமங்களிக்காக 'மங்கள சூத்திரம்' தயார்செய்து, அதை முதன்முறையாக பார்வதீ பரமேஸ்வரர்களுக்கும், சரஸ்வதீ பிரஹ்மாக்களுக்கும், லஷ்மீநாராயணன்களுக்கும், கணபதி, குமாரசுவாமி, வீரபத்திரன் முதலான அனைத்து தேவதைகளுக்கு வழங்கி, தன் பணியை முடித்துக்கொண்டு, அங்கிருந்து புறப்பட்டு தேவலன் இந்திரலோகம் சென்று, அங்கு இந்திரன், சசீதேவி முதலானவர்களுக்கும் மீதமுள்ள லோகவாசிகளுக்கு ஆடைகள் வழங்கினான். அதன்பின் தேவலன் தன் பட்டணத்திற்கு வந்து அங்கு மக்களுக்கு ஆடைகள் வழங்கி மகிழ்ந்தான்.

தேவலனுக்கு ரம்பையின் சாபம் :

சிவனின் ஆணைக்கு இணங்க தேவலன் ஆமோத பட்டணத்திற்கு புறப்படும் நேரத்தில் ரம்பா தன் அங்கங்களின் தோற்றத்தால் தேவலனை வியக்க செய்ய முயற்சி செய்து தோல்வி அடைந்ததால், அவள் கோபித்து "நீ போர்களத்ததில் ஆயுதங்கள் இன்றி பகைவனால் கைது செய்யப்படுவாய்" என்று சபித்தாள். தேவலன் தன் புத்தி கூர்மையினால் ரம்பாவுக்கு மறுசாபம் கொடுக்காமல், "என்னுடன் என் சந்ததியினரையும் சபிப்பது நியாயமில்லை; ஆகவே சாபவிமோசனம் கொடுக்கும்''படி வேண்டினான். "சாபவிமோசனம் கொடுப்பது என்னால் இயலாது. ஆனால், கலியுகத்தில் ஐந்தாயிரம் ஆண்டுகள் பணி செய்தால்தான் சாபம் விலகி, உன் சந்ததியினர் பேரும் புகழும் அடைவார்கள்" என்று கூறி சென்றுவிட்டாள். பிறகு தேவலன்

சிவலிங்கம் எதிரில் அமர்ந்து, மவுனதியானத்தில் சாபத்தின் பற்றி மிகவும் கவலையோடு இருப்பதை கண்ட பார்வதீ பரமேஸ்வரர்கள் சிவலிங்கத்திலிருந்து தேவலன்முன் தோன்றி, "நீ ராஜேந்திரன் ஆகிவிட்டாய்; ஆடைகளை தோற்றுவித்தாய்; காயத்ரீ சூத்திரம் செய்தாய்; ரம்பையின் அழகுக்கு மயங்காதவண்ணம் எவ்வளவோ புகழை பெற்றாய். நீயும், உன் இனத்தவரும், உன் பிறவிக்கு காரணமாகிய எங்களை பூஜித்தால் அந்த சாபம் மறையும். மேலும் உங்கள் குல தெய்வமாகிய ஸ்ரீ சௌடேஸ்வரீ தேவியை பூஜை செய்தால் சூர்யோதயத்துடன் இயங்காமல் நின்றுவிடும்" என்று வாழ்த்தி மறைந்துவிட்டார். தேவலன் ஸ்ரீ சௌடேஸ்வரீதேவியின் அருளை பெற ஆமோதபட்டணத் திற்கு புறப்பட்டான்.

தேவலனின் திருமணம், வம்சாபிவிருத்தி

ஸ்ரீ சௌடேஸ்வரீதேவியின் அருளால் ரம்பையின் சாபவிமோசனம் பெற்று, அதன்பின் தேவலன் சூரிய சகோதரியை மணம் புரிந்து, தர்மத்தின் பாதையில் ஆட்சி புரிந்துவந்தான். தேவலனுக்கும் சூரிய சகோதரிக்கும் திவ்யாங்கன், விமலாங்கன், தவளாங்கன் என மூன்று மகன்கள் பிறந்தனர். மேலும் ஆதிசேஷன் மகளாகிய சந்திரரேகாவுக்கு சுதர்சனன் எனும் மகன் பிறந்தான். மகன்கள் அனைவருககும் நல்ல முறையில் கல்வி அறிவையும், க்ஷத்திரிய வித்தைகளும் கற்பித்து, அதன் பின் திவ்யாங்கனுக்கு சூரியபிரபாவையும், விமலாங்கனுக்கு பத்மாக்ஷிணியையும், தவளாங்கனுக்கு சபலாக்ஷினி எனும் கண்ணிகைகளை திருமணம் செய்துவைத்தார். மூத்த மகனாகிய திவ்யாங்கனுக்கு பட்டாபிஷேகமும் செய்துவைத்தார். அதன்பின் தேவர்கள் - அரக்கரர்கள் போரில் இந்திரனுடன் சேர்ந்து போரிட்டு, நந்தித்வஜம் உதவியுடன் தேவலன் வெற்றிப்பெற்றான். அதை அறிந்த வஜ்ரதம்ஸதன் எனும் அரக்கமன்னன் தன் மைத்துனர் வித்யுத்கேசனை அனுப்பினான். மாறுவேடத்தில் வித்யுத்கேசனன் தான் தேவதூதன் என்று கூறி, இந்திரன் நந்தித்வஜத்தை வாங்கிவர தன்னை அனுப்பியதாகவும் கூறி, அதை பெற்றுக்கொண்டு, அதை பயன்படுத்தும் விதத்தையும் அறிந்துக்கொண்டு வஜ்ரதம்ஸனுக்கு கொடுத்துவிட்டான். பிறகு தேவர்கள் - அரக்கர்களின் இரண்டாவது போரில் நந்தித்வஜம் உதவியுடன் வஜ்ரதம்ஸன் தேவலனை தோல்வியடைய செய்து, அவனை மகேந்திரபட்டணத்தில் சிறைசாலையில் வைக்காமல் ராஜமரியாதைகளுடன் தன் மகளாகிய பத்மினி எனும் கன்னிகையை திருமணம் செய்துக்கொள்ள தேவலனை கோரினான். அதற்கு சம்மதித்து, தேவலன் அவளை திருமணம் செய்துக்கொண்டான். அக்னிதேவனால் கன்னிகாதானம் செய்ததினால் பத்மினி அக்னிதத்தை என மாறினாள். தேவலன் - அக்னிதத்தை எனும் தம்பதியருக்கு சௌல்யன், ஹாலன், பலன் எனும் மகன்கள் பிறந்தனர். இவர்கள் அரக்கர்கள் குலத்திற்கு ஆடைகள் வழங்கினர். தேவலன் அரக்கர்களிடமிருந்த நந்தித்வஜத்தை பெற்று ஆமோதபட்டணம் புறப்படும் முன் சிவனைக்கான கைலாசம் சென்றான்.

தேவலனின் அவதார முடிவு :

கைலாசத்திற்கு வந்த தேவலனை கண்ட சிவன் மிகவும் ஆத்திர மடைந்து, நந்தித்வஜத்தை அரக்கர்களுக்கு கொடுத்து அனைவரின் முன் அவமான மடைந்தாய்; இனி அனைத்தையும் விட்டு கல்விமானாக ஆகும்படி சபித்தார்.

சிவனின் சாபம் பெற்றதும் அங்கிருந்து புறப்பட்டு ஆமோதபட்டணத்திற்கு வந்து, கைலாசத்தில் நடந்த விபரங்களை அனைவருக்கும் தெரிவித்துவிட்டு, மானிட உடலை விட்டு லிங்கரூபமாய் மாறினான். தேவலனுக்கு பிறகு தேவாங்க வம்சம் விரிவடைந்தது. தேவலனின் சந்ததியே "தேவாங்கர்". இந்த தேவாங்கர்கள் முதலில் நூற்று இரண்டு ரிஷிகோத்திரங்கள் பெற்று, அதன்பின் ஆயிரத்து ஐநூறு கோத்திரங்களாக உயர்ந்து, பிறகு தேவாங்க குலத்தினர்களாக வாழ்ந்தனர். சில தேவாங்கர்கள் நாரத மகரிஷியால் வைஷ்ணவ மந்திரோபதேசம் பெற்றனர். அதன் பின்னர் மற்றவர்கள் சுத்த சைவர்களாக உயர்ந்து சிவனடியார்களாகவும், வீரசைவர்களாகவும் அனைத்து இடங்களிலும் விரிவடைந்து வாழ்கிறார்கள் என்று புராணங்களில் கூறப்படுகிறது.

முற்றிற்று.

(இந்த தகவல்கள் அனைத்தும் "தேவாங்க புராணம்" என்ற புத்தகத்திலிருந்து சுருக்கி இயற்றியது.)

KAATNAA PRINTINGS : Cell : 9382874496